വിഭൂതി തിരുനാൾ 2009

നെറ്റിയിൽ ചാരം പൂശിക്കൊ -l നാം ഇന്ന് തപസ്സുക്കാലത്തിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിക്കുകയാണ്. ഇന്നത്തെ സുവിശേഷത്തിൽ നാം കേട്ടതുപോലെ പ്രാർത്ഥന, ഉപവാസം, ദാനധർമ്മം എന്നീ ഭക്താഭ്യാസങ്ങളിലൂടെ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെയും, കുടുംബത്തെയും സമൂഹത്തെയും വിശുദ്ധീകരിക്കേ - ഒരു കാലഘട്ടമാണ് തപസ്സുകാലം. തപസ്സിന്റെ ആദ്യദിനമായ ഇന്നേ ദിവസം നമ്മുടെ വിചിന്തനത്തിനായി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന തിരുവചനങ്ങൾ ഇവയാണ്: ''മനുഷ്യാ നീ പൊടിയാകുന്നു. പൊടിയിലേയ്ക്ക് തന്നെ പിന്തിരിയുകയും ചെയ്യും'' (ഉല്പ. 3, 19).

1. മനുഷ്യ ജീവിതത്തിന്റെ ക്ഷണികതയാണ് ആദ്യമായി ഈ തിരുവചനങ്ങൾ നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നത്. എത്രനാൾ നാം ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കും? ഈ ചോദ്യത്തിന് സങ്കീർത്തനങ്ങളുടെ പുസ്തകത്തിൽ തന്നെ കാണുന്ന ഉത്തരങ്ങളിവയാണ്:

    ''സായാഹ്നത്തിലെ നിഴൽപോലെ എന്റെ ദിനങ്ങൾ കടന്നു പോകുന്നു. പുല്ലുപോലെ ഞാൻ വാടിക്കരിഞ്ഞു പോകുന്നു.'' സങ്കീ. 102, 11:

    ''മനുഷ്യന്റെ ജീവിതം പുല്ലുപോലെയാണ്. വയലിലെ പുല്ലുപോലെ അത് വിരിയുന്നു. എന്നാൽ കാറ്റടിക്കുമ്പോൾ അത് കൊഴിഞ്ഞുപോകുന്നു. അതു നിന്നിരുന്ന ഇടം പോലും അതിനെ ഓർക്കുന്നില്ല'' സങ്കീ. 103, 15:

    ''ഞങ്ങളുടെ ആയുഷ്ക്കാലം എഴുപതുവർഷമാണ്. ഏറിയാൽ എൺപത്. എന്നിട്ടും അക്കാലമത്രയും അദ്ധ്വാനവും ദുരിതവുമാണ്. അവ പെട്ടെന്ന് തീർന്ന് ഞങ്ങൾ കടന്നുപോകുന്നു''. സങ്കീ. 90, 10.

    നമ്മുടെ ഇഹലോക ജീവിതം ഒരു പാലത്തിലൂടെയുള്ള യാത്രയ്ക്ക് തുല്യമാണ്. പാലം കടന്നുപോകാനുള്ളതാണ്. പറ്റിപ്പിടിച്ചു നിൽക്കാനുള്ളതല്ല. വെറും തീർത്ഥാടകരായ നാം ഈ ലോകമാകുന്ന പാലത്തിലൂടെ വളരെ വേഗം കടന്നുപോകുന്നു. ''ലോകമേയാത്ര'' എന്ന തന്റെ കവിതയിൽ മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ക്ഷണകതയെയും മരണമെന്ന സത്യത്തേയും എടുത്തുകാണിക്കുന്ന സിസ്റ്റർ മേരി ബ\0R\Pായുടെ വരികൾ നമുക്കെല്ലാം സുപരിചിതമാണ്:

    ''സമർത്ഥനായ സീസറും പ്രസിദ്ധനായ ഹോമറും
    സമത്വമറ്റ സോളമൻ തുടങ്ങിയുള്ള വിജ്ഞരും
    അമർന്നുപോയികാലചക്രവിഭ്രമത്തിലെങ്കിലീ
    നമുക്കുപിന്നെ എന്തു ശങ്ക മാറ്റമൊന്നുമില്ലതിൽ''

2. സാധാരണ ഗതിയിൽ മനുഷ്യർക്ക് ജിവിതത്തിന്റെ ക്ഷണികതയെയും മരണമെന്ന യാഥാർത്ഥ്യത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകൾ ഒരു പേടിസ്വപ്നമാണ്. ഇതേക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുവാൻ അധികമാരും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. ഈ ലോകത്തിന്റെ മാത്രം നേട്ടങ്ങളും

സുഖഭോഗങ്ങളും അന്വേഷിക്കുന്നവർക്ക് ആയുസ്സിന്റെ ഹ്രസ്വതയെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത ഭയാനകമായ ഒരു അനുഭവമായിരിക്കും. അത് അവരെ അസ്വസ്തരും ആകുലചിത്തരുമാക്കും. കരച്ചിലിലേക്കും പല്ലുകടിയിലേയ്ക്കുമായിരിക്കും ഇത്തരം ചിന്തകൾ അവരെ നയിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് പൗലോസ് അപ്പോസ്തലന്റ ഇപ്രകാരം പറയുന്നത്: "ഈ ജീവിതത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം ക്രിസ്തുവിൽ പ്രത്യാശവച്ചിട്ടുള്ളവരാണെങ്കിൽ നമ്മൾ എല്ലാ മനുഷ്യരെക്കാളും നിർഭാഗ്യരാണ്" (1. കൊറി. 15, 19).

എന്നാൽ മറ്റു പല മത വിശ്വാസികളെയും പോലെ കത്തോലിക്കരായ നമ്മുടെയും ഒരു പ്രത്യേകത നാം കൂടെ കൂടെ ജീവിതത്തിന്റെ ക്ഷണികതയെക്കുറിച്ചും മരണത്തെക്കുറിച്ചും ഓർമ്മിക്കുന്നവരും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നവരുമാണ്. ഒരു പടി കൂടിക്കടന്ന് ജീവിതത്തിന്റെ ക്ഷണികത ആഘോഷിക്കുന്നവരാണ് നാം. നമ്മുടെ മൃതസംസ്കാര കർമ്മങ്ങളും നവംബർ രണ്ടാം തിയതിയിലെ മരിച്ച എല്ലാ വിശ്വാസികളുടെ അനുസ്മരണവും മരിച്ചവർക്ക് വേണ്ടിയുള്ള ബലിയർപ്പണവും പ്രാർത്ഥനകളും നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത് ഈ ലോക ജീവിതം ക്ഷണികമാണ് എന്ന വസ്തുതയാണ്. ഇന്ന് ഒരു പ്രത്യേക തിരുന്നാളിലൂടെ നെറ്റിയിൽ ചാരം പൂശിക്കൊണ്ട് നാം ആഘോഷിക്കുന്നതും അനുസ്മരിക്കുന്നതും ഈ രഹസ്യം തന്നെയാണ്: "മനുഷ്യാ നീ പൊടിയാകുന്നു. പൊടിയിലേയ്ക്ക് തന്നെ പിന്തിരിയുകയും ചെയ്യും"

3. എല്ലാവരും ഒരു പേടിസ്വപ്നമായി കാണുന്ന ജീവിതത്തിന്റെ ഹ്രസ്വതയെയും മരണത്തെയും കൂടെ കൂടെ അനുസ്മരിക്കാനും ആഘോഷിക്കുവാനും നമുക്ക് പ്രചോദനം നൽകുന്നത് എന്താണ്? നിത്യജീവിതത്തിലുള്ള, ദൈവത്തോടൊപ്പം ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാത്ത സൗഭാഗ്യപൂർണ്ണമായ ജീവിതത്തിലുള്ള നമ്മുടെ വിശ്വാസം.

ശിഷ്യന്മാരെ വിട്ടുപിരിയുന്നതിനുമുൻപ് അവരെ ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് യേശു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: "നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം അസ്വസ്തമാകേണ്ട. ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുവിൻ; എന്നിലും വിശ്വസിക്കുവിൻ. എന്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിൽ അനേകം വാസസ്ഥലങ്ങളുണ്ട്. ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു സ്ഥലമൊരുക്കാൻ പോകുന്നുവെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുമായിരുന്നോ? ഞാൻ പോയി നിങ്ങൾക്ക് സ്ഥലമൊരുക്കിക്കഴിയുമ്പോൾ ഞാൻ ആയിരിക്കുന്നിടത്ത് നിങ്ങളും ആയിരിക്കുന്നതിന് ഞാൻ വീണ്ടും വന്ന് നിങ്ങളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകും" (യോഹ. 4, 1-3)

ഇതുപോലെതന്നെ നിത്യജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പൗലോസ് അപ്പോസ്തലന്റെ സാക്ഷ്യവും ഈ ലോകത്തിലെ എല്ലാ പ്രതിബന്ധങ്ങളെയും മരണത്തെത്തന്നെയും നേരിടുവാനും അതിജീവിക്കുവാനും നമുക്ക് ശക്തിപകരുന്നതാണ്: കണ്ണു കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതും, ചെവികേട്ടിട്ടില്ലാത്തതും മനുഷ്യമനസ്സുകൊണ്ട് വിഭാവന ചെയ്യാൻ സാധിക്കാത്തതുമായ അത്ര വലിയ സൗഭാഗ്യങ്ങളാണ് ദൈവം തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കായി സജ്ജീകരിച്ചിരിക്കുന്നു (cfr. 1 കൊറി. 2, 9). സ്വർഗ്ഗീയ

സൗഭാഗ്യമായി, യേശുവിനോടൊപ്പമുള്ള നിത്യമായ ജീവിതവുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ ഈ ലോകവും അതിലെ എല്ലാ സുഖഭോഗങ്ങളും ഒന്നുമല്ലാത്തതായി നമുക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ട് പൗലോസ് അപ്പോസ്തലൻ വീണ്ടും ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞത്: ''യേശു ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റിയുള്ള ജ്ഞാനം കൂടുതൽ വിലയുള്ളതാകയാൽ സർവ്വവും നഷ്ടമായിത്തന്നെ ഞാൻ പരിഗണിക്കുന്നു. അവനെ പ്രതി ഞാൻ സകലതും നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും ഉച്ഛിഷ്ടം പോലെ കരുതുകയുമാണ്. ഇത് ക്രിസ്തുവിനെ നേടുന്നതിനും അവനോടുകൂടെ ഒന്നായി കാണപ്പെടുന്നതിനും വേണ്ടിയത്രേ'' (ഫിലി. 3, 8-9).

നേരായ ഒരു കാഴ്ചപ്പാടോടു കൂടി ജീവിതത്തെ സമീപിക്കുവാനും ചുരുങ്ങിയ നമ്മുടെ ജീവിതകാലത്തെ സുകൃത സമ്പന്നമാക്കി നിത്യജീവിതത്തിലേയ്ക്കായി നിക്ഷേപങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുവാനും നമ്മെ സഹായിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണ് തപസ്സുകാലം. ഇന്നത്തെ സുവിശേഷത്തിൽ യേശു നമ്മെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നതുപോലെ കിട്ടുന്ന ഓരോ നിമിഷത്തിന്റെയും വില മനസ്സിലാക്കി പ്രാർത്ഥന, ഉപവാസം, ദാനധർമ്മം എന്നീ ഭക്താഭ്യാസങ്ങളിലൂടെ ഈ തപസ്സുകാലത്തെ വിശുദ്ധീകരിക്കാൻ നമുക്ക് നിശ്ചയിച്ചുറയ്ക്കാം. ഫലപ്രദമായ ഒരു തപസ്സുകാലം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു നേരുന്നു. ദൈവം നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.